

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w W. P. J.
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym
w dniu 6 grudnia 2021 r.
wniosku pełnomocnika z urzędu – adw. J. D.
o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata
ustanowionego z urzędu za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do
sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do
odpowiedzialności karnej
na podstawie art. 93 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 § 1 k.p.k. i art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k.
w zw. z § 17 ust. 4 pkt 2, § 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18
t.j.)

postanowił:

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. – Kancelaria
Adwokacka w Z. - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa
złote 80/100), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za
sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i
podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do
odpowiedzialności karnej.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 30 marca 2021 r., na podstawie art. 78 § 1a k.p.k. w zw. z art. 88 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, R. B. został wyznaczony pełnomocnik z urzędu w osobie adw. J. D., w celu sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na

pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w W. P. J., lub poinformowania o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia przedmiotowego wniosku.

Adwokat J. D. w opinii z dnia 22 września 2021 r., skierowanej do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej w dniu 25 listopada 2021 r., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego P. J. do odpowiedzialności karnej. W opinii tej pełnomocnik wniosła jednocześnie o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej R. B. z urzędu za sporządzenie opinii, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone w całości, ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.2020.1651 t.j.) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość opłat w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia, określa rozdział 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.). W świetle § 17 ust. 4 pkt 2 i § 5 tego rozporządzenia, wysokość opłaty należnej pełnomocnikowi za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, wynosi 360 zł. Kwota ta, powiększona o stawkę VAT w myśl § 4 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia, może być przedmiotem żądania i przyznania pełnomocnikowi w niniejszej sprawie.

Ustanowiony z urzędu – dla zbadania podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej – pełnomocnik wykonał zlecone mu czynności, a ich efektem było sporządzenie opinii w sprawie, co w połączeniu ze złożonym oświadczeniem o nieuiszczeniu należnych mu kosztów w całości, ani w części, daje podstawę do zasądzenia adw. J. D. wynagrodzenia w przyznanej niniejszym postanowieniem wysokości.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji.